

[Landbrugsministeren.]

fortsat at fremme en forøgelse af denne, i hvilken forbindelse det yderligere må tages i betragtning, at man i de kommende år må regne med nogen produktionsforøgelse, da de i de senere år anlagte plantager endnu næppe er oppe på fuld produktion.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om bekæmpelse af råger, alliker og skarver. Ved lov nr. 102 af 4. april 1928 blev der åbnet adgang til at iværksætte offentlige foranstaltninger til bekæmpelse af råger, hvor disse i betydeligt omfang forvolder skade. Denne lov er siden blevet forlænget, således senest ved lov nr. 75 af 15. marts 1947 for tiden indtil 31. marts 1952. Lovens område er dog ved lov nr. 290 af 4. juli 1942 blevet udvidet, så at der er givet landbrugsministeren bemyndigelse til at meddele tilladelse til i fredningstiden at nedskyde og på anden måde ombringe alliker, hvor disse gør væsentlig skade i landbrug eller havebrug eller på bygninger. Da det stadig er påkrævet at have mulighed for en effektiv bekæmpelse af råger og alliker, ønskes loven forlænget, og samtidig ønskes der givet landbrugsministeren bemyndigelse til at meddele tilladelse til i fredningstiden at nedlægge skarver, hvor disse tilføjer fiskeriet væsentlig skade.

Der har fra erhvervsfiskeres side gentagne gange været rettet henvendelse til landbrugsministeriet om tilladelse til at bekæmpe skarver i fredningstiden, idet disse fugle, hvor de optræder i større antal, forårsager betydelig skade på fiskebestanden. Sådanne tilladelser er hidtil meddelt i henhold til jagtlovens § 18 a, der imidlertid kun åbner adgang til at dispensere fra fredningsbestemmelserne i videnskabelig interesse. Da sådan interesse næppe længere kan siges at foreligge, vil det være ønskeligt at tilvejebringe anden hjemmel for at meddele fritagelse for fredningsbestemmelserne, hvor skaden skønnes væsentlig.

Hermed, og idet jeg iøvrigt skal henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefaler jeg også dette til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 27).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Hermed har jeg den ære for det høje landsting at anbefale forslag til lov om ændring af lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning.

Regeringen foreslår, at loven forlænges, så at den kommer til at gælde også for regnskabsår, der udløber indenfor kalenderåret 1952. Vi har dog indenfor ministeriet været stærkt i tvivl om, hvorvidt denne ekstraordinære lovgivning burde søges opretholdt, eller om ikke tiden nu var inde til at lade den bortfalde. Loven sætter jo, som ærede medlemmer ved, ind på to punkter: udbyttet til aktionærerne og vederlaget til bestyrelserne. Begrænsningen af udbytte består efter lovens nuværende affattelse alene deri, at det ikke er tilladt at bruge reserver, der er ældre end 30. november 1948, til udbetaling af udbytte. Herfra er der endda den undtagelse, at sådanne ældre reservefondskonti kan benyttes til supplerende af udbyttet, for så vidt udbytteprocenten ikke derved bliver højere end den højeste udbytteprocent, vedkommende selskab har fastsat, medens loven af 30. juni 1941 har været gældende. Det indenfor regnskabsåret indtjente overskud og reservefondskonti, der er yngre end 30. november 1948, kan frit udbetales som udbytte.

Vi har her i landet ca. 10 000 aktieselskaber, og det kan vel ikke afvises, at der kan være enkelte selskaber, som kan være interesseret i at anvende en del af de ældre reserver til udbyttebetaling, men jeg tror, det vil være yderst få, idet intet selskab, som det er tanken at lade leve, under de nuværende forhold vil være interesseret i at svække sin soliditet eller sin likviditet. Navnlig for tiden vil hensynet til likviditeten formentlig være tungtvejende.

Vi har foretaget en undersøgelse vedrørende de børsnoterede aktieselskaber, hvis samlede egenkapital udgør ca. en trediedel af samtlige registrerede aktieselskabers kapital. Undersøgelsen viser, at de børsnoterede selskabers samlede reserver, der i 1949 udgjorde ca. 1 138 mill. kr., i